ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡ. 1812

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις: Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ.

Η ΠΡΩΪΑ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
3
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1931
Ἀνατ. ἡλ. 7.44'. Δύσις ἡλίου 5.16'
ΜΑΛΑΧΙΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 15.8, ἐλαχ. 8. Ὑγρασ. μεγάλη. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Κρητικὸν ὀλίγον τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 758.0

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΜΕΝΑΙ ΤΥΨΕΙΣ

Η ΕΚΔΙΩΞΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΠΛΗΓΜΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

ΠΩΣ ΚΡΙΝΟΥΝ ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Δεκέμβριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὰ τελευταῖα γεγονότα τῆς Τουρκίας προκάλεσαν ζωηρὰν ἐντύπωσιν παρὰ τῇ γαλλικῇ κοινῇ γνώμῃ καὶ ὁλόκληρος ὁ παρισινὸς Τύπος ἀφιερώνει ἄρθρα μὲ ποικίλα σχόλια καὶ κρίσεις ἐπὶ τῶν γεγονότων καὶ δημοσιεύει μακρὰς ἀνταποκρίσεις παρεχούσας πλήρη εἰκόνα τῶν γεγονότων αὐτῶν. Ὁ νέος προσανατολισμός, πρὸς τὸν ὁποῖον τείνει νὰ στραφῇ ἡ δικτατορία τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ, ἔχει δίχως ἐπαρκῆ δικαιολογίαν, ἐνδιαφέρει καὶ τὸν πολιτικὸν κόσμον τῆς Γαλλίας καὶ ἀρκετὰ μέγαν κύκλον τοῦ γαλλικοῦ κοινοῦ. Δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται μὲ πόσον ἐνδιαφέρον οἱ ἐν Γαλλίᾳ παρηκολούθησαν τὴν ἀγωνιώδη ἐποχὴν τοῦ κεμαλικοῦ κινήματος καὶ ἀκόμη —διατί νὰ μὴ τὸ εἰπωμεν;— μὲ πόσην ἀνακουφισιν ἐπληροφορήθη ἡ γαλλικὴ κοινὴ γνώμη τὴν τουρκικὴν νίκην εἰς τὸ Μικρασιατικὸν μέτωπον. Ἐκτοτε ἐμεσολάβησαν μερικὰ ἔτη, παρενεβλήθησαν γεγονότα καὶ τόσον ὁ χρόνος, ὅσον καὶ τὰ ποικίλα περιστατικὰ ἐξηφάνισαν ἀφ' ἑνὸς καὶ τὸ τελευταῖον ὑπόλοιπον αἰσθηματολογίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἔπεισαν τοὺς Γάλλους ὅτι δὲν εἶχον καὶ τόσον σοβαροὺς λόγους νὰ πιστεύουν καὶ νὰ ἐλπίζουν εἰς μίαν τουρκικὴν φιλίαν ἐκ λόγων εὐγνωμοσύνης. Παρ' ὅλα αὐτὰ, τὰ γεγονότα τῆς Τουρκίας προκαλοῦν ζωηρὸν ἐνδιαφέρον καὶ μερικαὶ σκέψεις, αἱ ὁποῖαι βλέπουν τὸ φῶς εἰς τὰς στήλας τῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων μᾶς ἐνδιαφέρουν ἀμεσώτατα.

Ὁ παρισινὸς «Χρόνος», σχολιάζων ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τὰ τελευταῖα γεγονότα τῆς Τουρκίας, γράφει τ

«Κανεὶς δὲν θὰ φωραθῇ τοσοῦτον ἀπληροφόρητος ὥστε ν' ἀγνοῇ ὅτι ὑπάρχει εἰς τὴν Τουρκίαν μία κακοδαιμονία σοβαρωτάτη. Κάθε δικτατορικὸν καθεστὼς κινδυνεύει ὅταν ὁ λαὸς ὁ ὁποῖος τὸ ὑφίσταται ἀντιμετωπίζῃ σοβαρὰς ἢ μᾶλλον τραγικὰς οἰκονομικὰς δυσκολίας. Ἡ λαϊκὴ δυστυχία εἶναι ὁ μοιραῖος ὤφελος, ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι προωρισμένη νὰ συντριβῇ, ἀργὰ ἢ γρήγορα, ἡ πολιτικὴ τῆς βίας, ἡ ὁποία δὲν ἔχει τίποτε ἄλλο εἰς τὸ ἐνεργητικόν της ἀπὸ τὴν αἴγλην καὶ τὸ κῦρος ἑνὸς καὶ μόνου ἀνθρώπου. Ὅτι ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ ἐπετέλεσε μεγάλα ἔργα καὶ ὅτι δικαίως ἔλαβεν ἀπὸ τὸν λαὸν τὸν τίτλον τοῦ «Γαζῆ», συμφώνως πρὸς παλαιὰν σουλτανικὴν παράδοσιν, τοῦτο δὲν συζητεῖται. Ἀπὸ τὰ ἐρείπια μιᾶς ὑηραιᾶς χώρας [illegible] ἐδημιούργησε νέαν δημοκρατίαν πλήρη χυμῶν. Ἀπὸ τὸ θῶμα νικῶν χάος ἐπετέλεσε τὴν γένεσιν ἑνὸς κράτους καὶ ἀπὸ τὴν γενικὴν καταστροφήν, εἰς τὴν ὁποίαν μαζὶ μὲ τὰς Κεντρικὰς Αὐτοκρατορίας παρεσύρθη καὶ ἡ Τουρκία, ὡδήγησε τὸν τουρκικὸν λαὸν εἰς τὴν νίκην τῆς Μικρασίας, εἰς τὴν ἀνάκτησιν τῆς Σμύρνης καὶ εἰς τὴν συνθήκην τῆς Λωζάννης. "Ὅλα αὐτὰ ἀρκοῦν καὶ ὑπεραρκοῦν διὰ τὴν δόξαν ἑνὸς στρατιώτου καὶ ἑνὸς πολιτικοῦ, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν δύναμιν νὰ ἐπιβληθῇ καὶ νὰ ἐμπνεύσῃ ἔναν λαὸν εἰς μίαν ἀπὸ τὰς κρισιμωτέρας στιγμὰς τῆς ἱστορίας του. Τὸ ἔργον ὅμως τοῦ Μουσταφᾶ Κεμὰλ ἔχει τὰς ἀδυναμίας ὅλων τῶν τολμηρῶν συλλήψεων. Τίποτε βιώσιμον δὲν συντελεῖται εἰς τὸν κόσμον ἔξω τῶν αὐστηρῶν νόμων τῆς ἐξελίξεως. τῆς προσδευτικῆς προσαρμογῆς τῶν διαφόρων γενεῶν εἰς τὰς νέας συνθήκας τῆς ζωῆς. Ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ ἐπίστευσεν ὅτι ἠδύνατο ἀπὸ τῆς μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην νὰ δημιουργήσῃ πράγματα ἐντελῶς νέα. Εἰς ἕνα λαὸν ὅστις περισσότερον παντὸς ἄλλου εἶναι προσδεδεμένος εἰς τὰς παραδόσεις καὶ κατέχεται ἀπὸ φανατισμόν, ἐσκέφθη νὰ τοῦ ἐπιβάλῃ νὰ διακόψῃ ἀποτόμως πᾶσαν σχέσιν μὲ τὸ παρελθὲν καὶ ν' ἀπαλλαγῇ πάσης θρησκευτικῆς ἐπιδράσεως. Ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ ἐπίστευσεν ὅτι ἐπέτυχε, διότι ὅλοι ὑπέκυπταν εἰς τὴν θέλησίν του. Ἡ ἔξαρσις τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος καὶ τὸ ἀπεριόριστον προσωπικόν του κῦρος τὸν ἐξώθουν νὰ ἐπιχειρῇ μὲ πιθανότητας ἐπιτυχίας ὁ,τι κάθε ἄλλος θὰ ἐφαντάζετο ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ τὸ ἐπιχειρήσῃ. Ἐνῷ ὅμως συνεπλήρωνε μίαν ἐπανάστασιν ἠθικὴν καὶ πολιτικήν, ἡ ὁποία ἐσκόπει μὲ μίαν ἁπλῆν κίνησιν νὰ μεταφέλῃ εἰς ἔθνος εὐρωπαϊκὸν καὶ αὐτάρκες μίαν Τουρκίαν ἡ ὁποία ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐχρειάζετο τὴν εὐρωπαϊκὴν ἐνίσχυσιν διὰ τὴν ἀνάπτυξίν της, ἀντελήφθη ὅτι τὸ ἔργον δὲν εἶχε στερεὰν βάσιν. Διότι εὐκόλως κατήργησε τὸ Χαλιφάτον, τὸ φέσι, ἐπέτρεψε τὴν χειραφέτησιν τῆς γυναικός, ἀλλὰ μὲ τὰς ἐζωτερικὰς αὐτὰς μεταρρυθμίσεις δὲν δημιουργεῖ κανεὶς οὔτε τεχνίτας, οὔτε ἐπιχειρηματίας. Τοιουτοτρόπως ὁ λαὸς ὡδηγήθη εἰς μίαν οἰκονομικὴν κρίσιν, εἰς μίαν γενικὴν δυστυχίαν, ἡ ὁποία δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ ἐκδηλωθῇ ὡς δυσφορία κατὰ τοῦ καθεστῶτος. Τὸ λάθος δὲν ὀφείλεται οὔτε εἰς τὸν Μουσταφᾶ Κεμάλ, οὔτε εἰς τὴν Κυβέρνησιν Ἰσμέτ. ἀλλὰ εἰς τὰς μεθόδους διὰ τῶν ὁποίων ἠθέλησαν νὰ δημιουργήσουν τὴν νέαν Τουρκίαν. Ὁ Γαζῆς κάτι διησθάνθη ὅταν, πρό τινος, ἐνέτρεπε τὴν δημιουργίαν τοῦ νέου κόμματος. Τὸ νέον κόμμα ἐστηρίζετο ἐπὶ ἀρχῶν φιλελευθέρων, καὶτοι δὲ συνεκροτήθη τῇ ἐγκρίσει τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ, ὀλίγον μετὰ τὴν ἐμφάνισίν του, ἀπαιτήσει τοῦ ἰδίου, διελύετο. Ἡ διάλυσις του ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι ἡ τελευταία περὶ τὸ κόμμα τοῦτο κίνησις δὲν ἔσχεν ἐπίδρασιν σοβαρὰν ἐπὶ τῆς τουρκικῆς κοινῆς γνώμης καὶ δὲν ἐγίνετο ἀφορμὴ σοβαρωτάτων ζυμώσεων. Ὁ Μουσταφᾶ Κεμάλ, βλέπων πολλὰ ἀνησυχητικὰ σημεῖα, ἀπεφάισεν ἕνα ταξείδιον εἰς τὰ κυριώτερα τμήματα τοῦ κράτους. Πολλοὶ φοβοῦνται ὅμως ὅτι τὰ τελευταῖα γεγονότα τῆς Μαινεμένης θὰ χρησιμεύσουν ὡς ἀφορμὴ πιέσεων σκληρῶν, διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ στήριξις τοῦ καθεστῶτος. Ἔγιναν ὁμαδικαὶ συλλήψεις καὶ μετὰ ἔκτακτον συμβούλιον ἐν Ἀγκύρᾳ ἡ Κυβέρνησις ὡμίλησε περὶ μέτρων ἐκτάκτων, σκληροτέρων ἐναντίον τῶν κινηματιῶν. Ὅλα αὐτὰ ὅμως δὲν λύουν τὸ πρόβλημα τὸ οἰκονομικόν.

Καὶ ὁ ἀρθρογράφος ἀφίνει νὰ ἐννοηθῇ ὅτι ἡ ἀπουσία τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ ἀρμενικοῦ στοιχείου ἐνέκρωσαν τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς Τουρκίας.

Σαφεστέρα εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων», ὁμολογεῖ ὅτι ἡ ἐκρίζωσις τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ ὑπῆρξε πλῆγμα φοβερόν, τὸ ὁποῖον κατεφέρθη κατὰ τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τῆς Τουρκίας. «Τόσον οἱ Ἕλληνες, γράφει, ὅσον καὶ οἱ Ἀρμένιοι ἐκράτουν τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τοῦ τόπου, ἡ ὁποία ἀναγκαστικῶς μετεβιβάσθη σήμερον εἰς χεῖρας ἀπείρους καὶ εἰς ἀνθρώπους οὐδέλως μεμυημένους εἰς ζητήματα οἰκονομικά.»

Εἰς τὸν αὐτὸν περίπου τόνον ἐμιλοῦν καὶ ἄλλαι ἐφημερίδες καί, ἔστω καὶ ἀργά, ἀναγνωρίζεται μία ἀδικία, τὴν ὁποίαν πρὸ ἐλίγων ἐτῶν διέπραττεν ἡ γαλλικὴ πολιτική.

ΠΕΡΙ ΤΑ ΙΣΠΑΝΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΚΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΓΧΥΣΙΣ ΙΔΕΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΔΙΩΞΕΩΝ

Σχετικῶς μὲ τὰ τελευταῖα γεγονότα ἐν Ἱσπανίᾳ, καὶ ἰδίως τὴν ἀνάμιξιν καὶ δρᾶσιν τῶν κομμουνιστῶν εἰς αὐτά, ὁ ἔκτακτος ἀπεσταλμένος τῆς παρισινῆς «Ζουρνὰλ» κ. Ζὰκ Μαρσιὰκ δημοσιεύει εἰς τὸ φύλλον τῆς 25ης παρελθ. τὴν ἀκόλουθον ἀνταπόκρισιν:

Τὰ γεγονότα τῆς Ἱσπανίας ὀφείλονται ἀρά γε εἰς μπολσεβικικὸν δάκτυλον καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ποία ἡ δύναμις τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος ἐν Ἱσπανίᾳ;

Ἐν πρώτοις εἶναι σαφέστατον ὅτι τὸ κίνημα εἶναι καθαρῶς δημοκρατικὸν καὶ δὲν στρέφεται τόσον κατὰ τοῦ μοναρχικοῦ θεσμοῦ ὅσον κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Ἀλφόνσου ΙΙΙ.

Τὸ χρῆμα, τὸ ὀλίγον ποὺ ἐχρειάσθη, προῆλθεν ἀπὸ δημοκρατικὰ βαλλάντια. Μόνη ἡ ὁμὰς τῆς Καταλωνίας ἦτο εἰς θέσιν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν, ἐὰν τὸ ἐκάλει ἡ ἀνάγκη, νὰ μετρήσῃ καὶ δέκα καὶ εἴκοσι ἑκατομμύρια φράγκα.

Σχετικῶς, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητον τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς τὰ σημεῖα ὅπου ἀνεκηρύχθη ἡ πλέον βραχύβιος δημοκρατία οἱ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ κινήματος ἦσαν ἢ οἱ πλουσιώτεροι, ἢ οἱ πλέον ἐκτιμώμενοι πολῖται.

Ἡ εὐθύνη αὕτη τῶν δημοκρατικῶν διὰ τὰ τελευταῖα γεγονότα δὲν σημαίνει ὅτι εἰς αὐτὰ δὲν ἦσαν ἀναμεμιγμένοι κομμουνισταί. Τοὺς εὑρίσκει, ἄλλωστε, κανεὶς παντοῦ ὅπου ἄνθρωποι στρέφονται κατ' ἄλλων ἀνθρώπων, ὅπου ὑπάρχει δυσαρέσκεια, ἀνεργία, ἀπεργίαι, ἀλῖψις καὶ κατήφεια. Παντοῦ ὅπου ὑπάρχουν ἄνθρωποι καὶ ὑπόφερουν βλέπει κανεὶς τὸν κομμουνισμὸν ἀναζητοῦντα ὄχι νὰ μειώσῃ, ν' ἀπαλύνῃ τὸν πόνον, ἀλλὰ νὰ τὸν καθιστᾷ αἰσθητότερον καὶ νὰ τὸν αὐξάνῃ. Ἡ ἀλήθεια αὕτη, ἰσχύουσα δι' ὅλον τὸν κόσμον, ἰσχύει καὶ διὰ τὴν Ἱσπανίαν. Πέραν ὅμως τοιαύτης δράσεως ὁ κομμουνισμὸς εἰς τὴν χώραν αὐτήν, ἡ ὁποία ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ μὴν ἀναγνωρίζῃ τὰ Σοβιέτ, δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἄλλην δύναμιν.

Εἶναι μάλιστα καταπληκτικὸν πῶς εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς Βαρκελώνης, ἡ ὁποία ἀριθμεῖ διακοσίας χιλιάδας ἐργάτας καὶ ὅπου αἱ κοινωνικαὶ ἰδέαι εἶναι ἀρκούντως προωδευμέναι, ὁ κομμουνισμὸς ἐσημείωσε τόσον ἀσθενῆ βήματα.

Κατὰ τὰς πλέον ὑπευθύνους πληροφορίας ἡ κομμουνιστικὴ ὀργάνωσις τῆς Καταλωνίας ἔχει μόλις χίλια ἐγγεγραμμένα μέλη. "Ἂν προστεθοῦν εἰς αὐτοὺς καὶ οἱ συμπαθοῦντες εἰς τὰς τάξεις τῶν ὁποίων συναντᾷ κανεὶς ἐκ λόγων πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ σνομπισμοῦ ἀστούς, φοιτητὰς κλπ., θὰ φθάσῃ εἰς ἕναν ἀριθμὸν τριῶν ἢ τεσσάρων χιλιάδων μπολσεβικιζόντων, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι ἡνωμένοι διότι διαιροῦνται εἰς λενινιστάς, τροτσκιστάς, σταλινιστὰς κλπ.· 4.000 ὅμως ἐπὶ 200.000 ἐργατῶν εἶναι πολὺ ὀλίγοι.

Οἱ ἰθύνοντες κύκλοι δὲν ἀνησυχοῦν ἐκ τῆς κινήσεως αὐτῆς, οὔτε νομίζουν ὅτι ὁ κίνδυνος ἐμφανίζεται ἄμεσος. Τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι οἱ ὑπάρχοντες κομμουνιστικοὶ πυρῆνες δὲν γίνονται ἀφορμὴ ἀνωμαλιῶν τοπικοῦ μὲν καὶ περιωρισμένου χαρακτῆρος, αἱ ὁποῖαι ὅμως συχνὰ καὶ εἰς πολλὰ σημεῖα ἐπαναλαμβανόμεναι δημιουργοῦν ἐπικίνδυνον ἀτμόσφαιραν. Ὁ λόγος αὐτὸς ἀκριβῶς εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ἠνάγκασε τὴν κυβέρνησιν νὰ συλλάβῃ ὅλους τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ κινήματος.

Οἱ ἀρχηγοὶ αὐτοί, εἰς τὴν Βαρκελώνην λ. χ., εἶναι αἰσθητοὶ περισσότερον ὡς πνευματικοὶ παράγοντες παρὰ ὡς κομμουνισταί. Ὁ περισσότερον γνωστός, ὁ Μωρέν, εἶναι ἕνας συγγραφεὺς ὁ ὁποῖος ἀποκλειστικὸς ἀπὸ τὴν πέννα του καὶ μόνον ἀπὸ αὐτὴν καὶ τὴν πτωχότατα. (Συνέχ. εἰς 5ην σελ.)

Οἱ φρουροὶ τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας

Μία ἐωιδεώρησις τῆς Ἀγγλικῆς ἀστυνομίας μὲ ἕνα ἀσιυνομικὸν Ἕλληνα

Ἕνας περίεργος μέσα εἰς τὸ Λονδῖνον μὲ τὸν λέοντα διευθυντὴν τῆς ἀσιυνομίας Ἀθηνῶν κ. Καλυβίτην

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Δεκέμβριος. (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὅταν, πρὸ μηνῶν τώρα, μοῦ ἀνεκοινώθη ὅτι ἔφθασε εἰς τὸ Λονδῖνον ὁ κ. Καλυβίτης, πρώην διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν, καὶ ὅτι ἔγένοντο αἱ σχετικαὶ διατυπώσεις παρὰ τῇ ἀγγλικῇ κυβερνήσει ὥστε νὰ τοῦ δοθῇ πᾶσα εὐκολία καὶ βοήθεια διὰ τὴν μελέτην τοῦ ἀγγλικοῦ ἀστυνομικοῦ συστήματος, ἐδοκίμασα μίαν ἐξαιρετικὴν εὐχαρίστησιν. Ἰδοὺ, ἐσκέφθην, μία ἀποστολὴ πρὸς τὴν ὀρθὴν κατεύθυνσιν, προωρισμένη νὰ πιάσῃ. Εἶχεν ἀναγγελθῇ τότε καὶ εἶχε σχολιασθῇ ὁμοίως, ἡ ἀποστολὴ ἑνὸς Ἄγγλου ὑποδιευθυντοῦ εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην πρὸς μελέτην τῶν ἐκεῖ ἰσχυόντων. Καὶ εἶχε τονισθῇ ὅτι ἀπὸ ὅλους τοὺς κλάδους τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἡ Ἀστυνομία εἶνε ἐκείνος ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τὸν ξεύρῃ κανεὶς ἂν δὲν τὸν σπουδάσῃ εἰς τὸ πρωτότυπον. Νόμους διὰ τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν μπορεῖτε νὰ ἔχετε ἀρίστους, μελετῶντες καὶ ἐπεξεργαζόμενοι. Τὴν τέχνην τῆς ἐφαρμογῆς των δὲν θὰ τὴν μάθετε ἂν δὲν μείνετε γιὰ λίγο παραγυιὸς εἰς ἕνα μάστορα. Ἀφηγοῦνται ὅτι εἷς τῶν Ἀμερικῆν ἔφθασε κάποτε, εἰς ἕνα σπίτι διατεθειμένον νὰ παραβῇ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς καταναλώσεως τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, ἡ λεπτομερὴς συνταγὴ τῆς κατασκευῆς μπύρας. Ἐφημόσθη παραχρῆμα. Ἀλλὰ μετὰ τὸ πείραμα ὁ οἰκοδεσπότης - βιομήχανος, πιπιλίζων τὸ πολυπόθητον ποτόν του παρετήρησε:

— Καὶ μοιάζει γιὰ μπύρα, καὶ τὸ χρῶμα τῆς μπύρας ἔχει καὶ στὴν μυρωδιὰ τὴν παίρνεις γιὰ μπύρα. Ἀλλὰ δὲν εἶνε μπύρα.

Ἡ περίπτωσις τῆς ἀστυνομίας μας, πιστεύω, εἶνε ὁμοία.

Χθὲς προσεπάθησα νὰ κάμω τὴν [illegible] γνωριμίαν τοῦ ξένου μας — ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συμπλήρώσεως τῆς ἐνταθθιαμονῆς του: Πόσα θὰ εἶχε νὰ εἰπῇ εἰς ἐμὲ, καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Πρωΐας» μετὰ τόσον μακρὰν σπουδήν... Δυστυχῶς ὁ κ. Καλυβίτης εἶνε ἕνας αὐστηρὸς ὑπάλληλος διὰ τοῦ ὁποίου τὸ στόμα δὲν εἶνε ἐπαρκὲς κλειδὶ ἢ «φεκλάμα» μιᾶς συνεντεύξεως. Καὶ εἰς τὰ ἄλλα ἐπιχειρήματα, ποὺ ἐπιστρατεύει κανεὶς κατὰ ἐπαγγελματικὴν συνήθειαν, διὰ τὴν παραβίασιν δυσκόλων στομάτων, ἀντέταξε τὴν ὑποχρέωσίν του νὰ μὴν προβῇ εἰς δηλώσεις. Ὅ,τι θὰ ἔχῃ νὰ εἰπῇ θὰ τὰ μάθῃ τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον διὰ τῆς ἐκθέσεως τὴν ὁποίαν σκοπεύει νὰ ὑποβάλῃ.

—«Καὶ ἂν ἀξίζουν, θὰ γίνουν ἴσως δεκτά, καὶ θὰ τὰ ἰδοῦν τότε καὶ οἱ ἀναγνῶσται σας», εἶπε ὁ κ. Καλυβίτης.

Ἐκεῖ ὑπῆρχε μία ἀνυπέρβλητος δυσκολία. Ἡ στρατηγικὴ ὑποδεικνύει ὑπὸ ὁμοίας συνθήκας ἀλλαγὴν τακτικῆς:

— "Ἂν δὲν ἐπιτρέπεται, κ. Καλυβίτη, νὰ ὁμιλήσετε διὰ τὰ ἀστυνομικὰ ζητήματα, πρέπει νὰ σεβασθῶ τὴν ἐκ τῶν κανονισμῶν ἀδυναμίαν σας. Μὰ δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχῃ καμμιὰ ἀπαγόρευσις εἰς τὸ νὰ κάμωμεν μαζὶ ἕνα περίπατον εἰς τὸ ἀστυνομικὸν Λονδῖνον. Νὰ ἰδοῦμε μαζὶ τὸν «Πολίσμαν» καὶ τὸ «Τμῆμα» καὶ τὴν «Τροχαίαν» καὶ τὴν «Καταδίωξιν» καὶ... καὶ..."Ἰσως μὲ τὸ δικό σας μάτι...

Ἀλλὰ δὲν συνεπλήρωσα. Διότι τὸ «μάτι» ἔχει ὅλα τὰ στοιχεῖα τοῦ ἐπιστημονικοῦ παρατηρητοῦ. Προσέχει εἰς τὸ κάθε φαινόμενον τὰς σημαντικὰς διαφοράς. Προσθέτοντες αὐτὰ εἰς τὸν παλαιὸν, τὸν γνώριμον πίνακα, ἔχετε τὸ πλῆρες τοῦ νέου. Καὶ ἀφαιροῦντες βλέπετε τὸ πρῶτον συγκριτικόν... Ὅταν εἶνε κανεὶς διὰ δύο ἢ τρεῖς ἀκόμη ἡμέρας εἰς ἕνα τόπον, εἶνε πρόθυμος νὰ κάμῃ καὶ μίαν τελικὴν ἐπισκόπησιν. Ὁ κ. Καλυβίτης ἐδέχθη. Καὶ ἔτσι ἀφίνοντες τὸν δισταγμὸν — καὶ τὸ θορυβῶδες περιβάλλον τοῦ κέντρου μας εἰς τὸ ὁποῖον διεξήχθη ἡ ἀρχικὴ συζήτησις — καὶ τὸν πρόλογον τῆς παρούσης, ἐπροχωρήσαμεν εἰς τό.... θέμα!

----o----

Η ΤΡΟΧΑΙΑ

—«Si jamais la terre se brise dans un choc avec une planète voisine, un policeman de Londres dernier

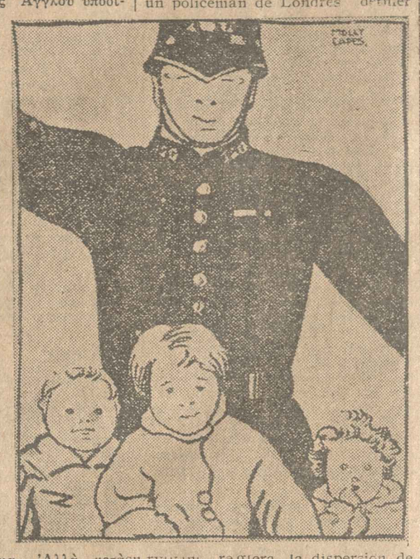

regiera la dispersion de morceaux» — εἶχεν εἰπῆ κάποτε ὁ Ἀντρέ Μωρουά. Εὐρισκόμεθα ἐμπρὸς εἰς τὸ Πικαντίλλυ Σίρκους, ἕνα ἀπόγευμα. Μία ἀδιατέραστος μαύρη ὁμίχλη δίδει μίαν ζωηρὰν ἐρμηνείαν εἰς τὴν παλαιὰν παρομοίωσιν τῆς τοποθεσίας μὲ «στόμα τοῦ Ἅδου», καὶ ἐξηγεῖ πῶς ὁ Γάλλος λογοτέχνης εἶχε καταλήξει εἰς τὸ ἀσφαλές του συμπέρασμα. Μιὰ πενταπλῆ ἐπίγειος διαταύρωσις. Τὸ κέντρον τῆς ὑπογείου κυκλοφορίας τοῦ Λονδίνου — ποὺ κάθε λεπτὸν ἀναδίδει εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἕνα κῦμα κόσμου καὶ ἀπροροφᾷ ἕνα ἄλλο. Μυριάδες αὐτοκινήτων. Μέσα εἰς τὸ κυκνὸν σύννεφον τῆς ὁμίχλης, ὅλα «ἔρχονται ἀπὸ τὸ τίποτε καὶ πάνε στὸ μηδέν».

Ἀπέναντι ἕνας πολίσμαν — 1.85' εἰς τὸ ὕψος — μὲ ἐκτεταμένο τὸ χέρι, ψυχρὸς, σχεδὸν ἀδιάφορος. Πέντε, ἕξη, ἑπτὰ λεπτὰ τῆς ὥρας. Ἀγὼν ἀντοχῆς τοῦ ἀνθρώπου. Δοκιμασία τῆς ὑπομονῆς ἑκατοντάδων ἄλλων, παρατεταγμένων, πρὸ τοῦ βολὰν τοῦ αὐτοκινήτου των ἀναμενόντων ἕνα νεῦμα.

Διαθέτω τώρα ἕνα ἄλλο μάτι — τὸ μάτι τοῦ ειδικοῦ. Προσέχω τὴν ὑπομονὴν τοῦ κόσμου, τὴν πλήρη ἀπουσίαν τοῦ κορναρίσματος ὅλης τῆς ἀναμενούσης σειρᾶς. Ἰδοὺ ἕνα μειδίαμα ἀνταλλασσόμενον μεταξὺ τοῦ σωφερ καὶ τοῦ φρουροῦ τῆς κινήσεως: Πρέπει, βλέπετε νὰ περάσουν καὶ οἱ πεζοὶ — αἱ διασταυρώσεις εἶνε κοιναί.

Αὐτὰ δὲν εἶνε βέβαια ἀποκλειστικὸν προτέρημα τοῦ Ἄγγλου πολίσμαν. Εἶνε κατ' ἐξοχὴν ἀγωγὴ τοῦ κοινοῦ. Καὶ βέβαια, εἰς τὴν ἀγωγὴν αὐτὴν ἔπαιξε πρωτεύοντα ρόλον ἡ ἀστυνομία. Ἀλλὰ ἂς μὴ λησμονοῦμεν. Ἡ ἀστυνομία ἐδῶ ἔχει ἀναθρέψει πολλὰς γενεάς. Ἔχει ἀκόμη προϋπάρξει τοῦ αὐτοκινήτου! Τὸ ἀνάστημα, (ἡ ἐπιλογὴ τοῦ Ἄγγλου πολίσμαν γίνεται μετὰ ἱκανοποιητικὴν βεβαίωσιν τοῦ ὕψους του), προσδίδει ἀφ' ἑαυτοῦ κάποιαν ἐπιβλητικότητα εἰς τὸ πρόσωπον. Ἀλλὰ αὐτὸς εἶνε ἕνας συντρέχων λόγος (θὰ φθάσωμεν καὶ εἰς αὐτὸν, ἐὰν μᾶς προλάβῃ ἡ ὥρα) καὶ ἀξίζει νὰ προσέξωμεν ἐδῶ τὸν κύριον: Τὴν πειθαρχίαν τοῦ λαοῦ.

Προχωροῦμεν.

— «Βλέπετε αὐτὰ τὰ καταφύγια εἰς τὸ μέσον τοῦ δρόμου;» μᾶς λέγει ὁ συνομιλητής μας.

Εἰς τὸ μέσον τοῦ δρόμου πράγματι ἐξέχουσαι νησῖδες μὲ κόκκινους φανοὺς-φάρους, εἶνε τὰ πραγματικὰ κατάφυγια τῶν πεζῶν πρὸ τῆς ἐπερχομένης τροχαίας κινήσεως. Τὰ ἔχει κτίσει ἡ δημοτικὴ ὑπηρεσία, βέβαια, διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν ποὺ ἀναγνωρίζομεν. Ἀλλὰ, ἐπειδὴ ὑπάρχει ὁ φόβος, τὴν νύκτα ἢ εἰς ὁμιχλώδεις ἡμέρας ὡς ἡ παροῦσα, νὰ γίνουν συγκρούσεις, διὰ τὰς ὁποίας ἐνόμισεν τοῦ νόμου εὐθύνεται ἡ δημοτικὴ ἀρχή, ποὺ ἔκτισε αὐτὰ τὰ νησίδια (καὶ θὰ εἶνε τότε ὑποχρεωμένη εἰς ἀδρὰν ἀποζημίωσιν), βλέπετε πόσην φροντίδα καταβάλλει τώρα, διὰ νὰ εἶνε ἀναμμένοι οἱ φανοὶ καὶ προστατευμένος ὁ κόσμος....

—«Ἡ τροχαία κίνησις ἐδῶ — μᾶς ἐξηγεῖ ὁ κ. Καλυβίτης—δὲν εἶνε συγκεντρωμένη εἰς ἕνα ειδικὸν «τμῆμα», ἀλλὰ ἔχει ἀνατεθῆ εἰς τὰ κοινὰ περιφερειακὰ τμήματα. Δὲν βλέπω καμένα οὐσιῶδες πλεονέκτημα εἰς αὐτὸ, μολονότι θὰ ἠδύνατο νὰ καταλογίσῃ κανεὶς ὡς τοιοῦτον τὸ ὅτι σπουδάζονται καλύτερα αἱ τοπικαὶ συνθῆκαι. Ἀλλὰ ἡ διαφορὰ εἶνε μικρά. Ἄλλα εἶνε τὰ ἐξαιρετικὰ πλεονεκτήματα αὐτῆς τῆς ὑπηρεσίας. Ὑπάρχουν αὐτοὶ οἱ πολίσμαν, τοὺς ὁποίους δὲν βλέπετε, ποὺ ἀπαρτίζουν τὸ σῶμα τῶν μοτοσυκλετιστῶν, οἵτινες ἔχουν οὕτω τὰ μέσα νὰ διώκουν ἐκ τοῦ σύνεγγυς αὐτοὺς ποὺ παραβαίνουν τοὺς κανονισμοὺς ταχύτητος. Ἡ ἴδια ὑπηρεσία ἔχει καὶ ἄ

ένφ δίκα τα σμικά δίκαιον δη εξ-
ρίζωσιν ή ρίζα αυτών, ουδέν το
ποιχνίν της δαίμονος πανοδο-
τίας της εν τη Κυβερνήσει και
υπεστηρίσθη υπ' αυτών ή
Δ. Α. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ : Ο Κρητικός πο-
λεμος και ή φθορα του
λαού της Κρήτης.

ΠΡΟΚΗΡΥΓΣΙΑΙ ΣΗΜΑΠΟΡΑΣΙΑΣ

Αι Ξενοδοχ. ΤΩΝ ΜΟΝΧΣ
και ΥΙΟΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ ΑΙΔΙΑ
γνωστοί εν Ρόδοις ξενοδόχοι
δια τήν κατασκευήν των ξενοδοχείων
τών εν Ρόδοις, Σεριφο- και
Δρέπανο ασφαλούς αμφοτέρων
τών ξενοδοχείων θέλουν
δίδουν τον κάτωθι λόγον:
Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ
Ο Δεύτερος λόγος δι' ο θέλουν
δίδουν τον κάτωθι λόγον:
Ο ΤΡΙΤΟΣ ΛΟΓΟΣ
Ο Τρίτος λόγος δι' ο θέλουν
δίδουν τον κάτωθι λόγον:
Ο ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΛΟΓΟΣ
Ο Τέταρτος λόγος δι' ο θέλουν
δίδουν τον κάτωθι λόγον:
Ο ΠΕΜΠΤΟΣ ΛΟΓΟΣ
Ο Πέμπτος λόγος δι' ο θέλουν
δίδουν τον κάτωθι λόγον:
Ο ΕΚΤΟΣ ΛΟΓΟΣ
Ο Δ. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΛΑΟΥ ΟΥ

Χτες την πρωΐαν εις τ' Ορφανοτροφεία Σταυρός Δεκέ χρόνια
ίδρυσε Πρωτοχρονιάτικη Εορτή
Δ. Α. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ : Ο Κρητικός πο-
λεμος και ή φθορα του
λαού της Κρήτης.

ΠΡΟΚΗΡΥΓΣΙΑΙ ΣΗΜΑΠΟΡΑΣΙΑΣ

Αι Ξενοδοχ. ΤΩΝ ΜΟΝΧΣ
και ΥΙΟΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ ΑΙΔΙΑ
γνωστοί εν Ρόδοις ξενοδόχοι
δια τήν κατασκευήν των ξενοδοχείων
τών εν Ρόδοις, Σεριφο- και
Δρέπανο ασφαλούς αμφοτέρων
τών ξενοδοχείων θέλουν
δίδουν τον κάτωθι λόγον:
Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ
Ο Δεύτερος λόγος δι' ο θέλουν
δίδουν τον κάτωθι λόγον:
Ο ΤΡΙΤΟΣ ΛΟΓΟΣ
Ο Τρίτος λόγος δι' ο θέλουν
δίδουν τον κάτωθι λόγον:
Ο ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΛΟΓΟΣ
Ο Τέταρτος λόγος δι' ο θέλουν
δίδουν τον κάτωθι λόγον:
Ο ΠΕΜΠΤΟΣ ΛΟΓΟΣ
Ο Πέμπτος λόγος δι' ο θέλουν
δίδουν τον κάτωθι λόγον:
Ο ΕΚΤΟΣ ΛΟΓΟΣ
Ο Δ. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΣΙΣ ΔΙΑ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΝ ΘΕΙΟΥ

Ο Δήμαρχος Τριπόλεως Ορφανοτροφείου

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Ο ΘΟΡΥΒΟΣ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ Ο ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΑΨΕΥΔΕΙ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΦΗΜΑΣ Η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΚΑΙ Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Αὐστρίας κ. Σόμπερ προέβη πρὸς τὸν ἐν Βιέννῃ ἀνταποκριτὴν τοῦ παρισινοῦ «Χρόνου» εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπισκέψεως τοῦ κ. Βενιζέλου:

«Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ ἐπιφανοῦς Ἕλληνος πολιτικοῦ ἀποτελεῖ φιλοφροσύνην τὴν ὁποίαν αἰσθανόμεθα βαθύτατα καὶ ἀποδεῖξιν τῆς ἑλληνοαυστριακῆς φιλίας. Ἡ ἐπίσκεψις αὕτη οὐδένα ἔχει πολιτικὸν χαρακτῆρα.

»Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ταξειδίου τούτου πολλοὶ ὠμίλησαν περὶ συνεδρίου ὑπὸ τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν συνθηκῶν, τὸ ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ συνέλθῃ εἰς Βιέννην. Δηλῶ ὑπευθύνως ὅτι ἡ ὑπ' ἐμὲ Κυβέρνησις ἀγνοεῖ τοιαῦτα τυχὸν σχέδια δυνάμενα νὰ προκαλέσουν σοβαρὰς παρεξηγήσεις. Πρόκειται προφανῶς περὶ πρωτοβουλίας τοῦ συνδέσμου τῶν κεκηρυγμένων ὑπὲρ τῆς ἀναθεωρήσεως, δρῶντος ἰδιωτικῶς καὶ οὐδαμῶς ἐνθαρρυνομένου ὑπὸ τῆς αὐστριακῆς κυβερνήσεως.»

Ἀναφορικῶς μὲ τὰ τελευταῖα σχόλια μερίδος τοῦ Γαλλικοῦ Τύπου σχετικῶς μὲ τὴν τελευταίαν διπλωματικὴν δραστηριότητα τοῦ κ. Βενιζέλου, πληροφοροῦμαι ἐξ ἀρμοδίας πηγῆς ὅτι αἱ διατυπούμεναι ὑποψίαι οὐδὲ πόρρωθεν ἀπηχοῦν τὰς ἀντιλήψεις τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως. Οἱ ἐπισήμως διαχειριζόμενοι τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Γαλλίας εἶναι κάλλιστα πληροφορημένοι περὶ τῆς καταστάσεως καὶ τῆς πραγματικῆς σημασίας τῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς. Οὐχὶ δὲ μόνον οὐδαμῶς ἀνησυχοῦν, ἀλλὰ καὶ χαρακτηρίζουν ὡς ἀκατανόητους τὰς ἀντιθέτους διαδόσεις, καθ' ἃς ὁ κ. Βενιζέλος σκέπτεται δῆθεν νὰ ἐνισχύσῃ τὴν πολιτικὴν τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν συνθηκῶν, ἐφ' ὅσον μάλιστα ὑπάρχει τὸ δεδομένον ὅτι ἀνεγνώρισεν ἤδη τὴν ὁριστικότητα τῶν ἐκ τῶν συνθηκῶν ἀπορρεουσάντων διὰ τὴν Ἑλλάδα δικαιωμάτων, ὡς καὶ τῶν ἀντιστοίχων ὑποχρεώσεων.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΒΑΡΣΟΒΙΑ, 2. (Ἀσύρματος). — Ὁ κ. Βενιζέλος, ὁμιλῶν πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ πολωνικοῦ καὶ τοῦ ξένου Τύπου, ἐπεῖ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ εἰς Βαρσοβίαν ταξειδίου του, ἐξήγησεν ὅτι ἡ ἑλληνοπολωνικὴ συνεργασία ἐκδηλοῦται διὰ τῆς κοινῆς προσηλώσεως πρὸς τὴν εἰρήνην καὶ ἰδίᾳ διὰ τῆς πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων ἐπιθυμίας τῶν δύο χωρῶν.

Ἐρωτηθεὶς περὶ σχολίων τινῶν τοῦ σοβιετικοῦ Τύπου, ὁ κ. Βενιζέλος ἐδήλωσεν ὅτι ταῦτα εἶναι ἀπολύτως ἀβάσιμα. Ἡ Ἑλλὰς διατηρεῖ ἀγαθὰς σχέσεις μετὰ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, ἡ ὁποία ναυλώνει τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ εἶναι καλὸς πελάτης τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐπωφελήθη σχετικῆς ἐρωτήσεως τῶν δημοσιογράφων, διὰ νὰ καθορίσῃ τὴν στάσιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ζήτημα τῶν συνθηκῶν.

«Ἡ Ἑλλὰς —εἶπεν— ἐπιθυμεῖ νὰ διατελῇ εἰς ἀγαθὰς σχέσεις μὲ δλους. Δὲν θέλει τίποτε ἄλλο παρὰ τὴν εἰρήνην. Ἐβέχθη εἰλικρινῶς τὴν συνθήκην τῆς Λωζάννης, ἡ ὁποία ἔγινεν εἰς βάρος της. Δὲν θὰ ἤτο, λοιπόν, λογικὸν νὰ προσβάλῃ τὰς συνθήκας, αἱ ὁποῖαι εἶναι πρὸς ὄφελός της. Χωρὶς νὰ ἐκφράσῃ καμμίαν κριτικὴν διὰ τὰς συνθήκας τῶν ἄλλων, ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ φρονῇ ὅτι ἐνήργησε διὰ τοῦ παραδείγματός της, δεχομένη εἰλικρινῶς τὰς ἀφορώσας αὐτὴν συνθήκας.»

Σήμερον τὴν ἑσπέραν ὁ κ. Βενιζέλος ἀνεχώρησε διὰ Βιέννην.

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ

ΡΩΜΗ, 2. (Ἀσύματος). — Ὁ κ. Μουσσολίνι ἐξεφώνησε τὴν 1ην τοῦ ἔτους μακρὸν λόγον δι' οὗ καθορίζει τὴν στάσιν τοῦ φασισμοῦ εἰς περιπτώσιν πολέμου καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῶν συνθηκῶν. Ὁ κ. Μουσσολίνι ἐτόνισεν ὅτι παρὰ τὰς διαφεύσεις φῆμαι κυκλοφοροῦν καὶ πάλιν περὶ τῆς στάσεως τοῦ φασισμοῦ καὶ τοῦ κινδύνου τὸν ὁποῖον ἀντιπροσωπεύει οὗτος διὰ τὴν παγκόσμιον εἰρήνην. Αἱ κατηγορίαι αὗται, εἶπεν, εἶνε ἀβάσιμοι διότι, οὔτε ἡ κυβέρνησις οὔτε ὁ Ἰταλικὸς λαὸς θέλουν νὰ προπαρασκευάσουν τὸν πόλεμον. Ἐπολέμησα, εἶπεν, ὡς ἁπλοῦς στρατιώτης καὶ γνωρίζω τὶ σημαίνει πόλεμος, αἱ δὲ τρομακτικαὶ ἀναμνήσεις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης κατὰ τὴν ὁποίαν εὗρον τὸν θάνατον τόσαι νέαι γενεαὶ δὲν ἐξαλείφονται ποτὲ ἐκ τῆς μνήμης μου. Εἰς πόλεμος σήμερον καὶ ἀν ἀκόμη ἐξερρηγνύετο μεταξὺ δύο καὶ μόνον ἐθνῶν θὰ καθίστατο μειραίας παγκόσμιος καὶ ὁ ὅλος πολιτισμὸς θὰ ἐτίθετο ἐν κινδύνῳ. Οὐδέποτε ἡ Ἰταλία θὰ ἀνελάμβανε τὴν εὐθύνην ἑνὸς πολέμου. Ἡ προπαρασκευὴ τῆς νεολαίας μου γίνεται πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς φυλῆς καὶ ὄχι ἀποκτήσῃ τὴν εὐθύνην τῆς πειθαρχίας. Αἱ ἐμπορικαί μας σχέσεις μετὰ τῆς Ρωσσίας χρήσιμοι διὰ τὴν οἰκονομικήν μας κατάστασιν δὲν ἐπηρεάζουσι τὴν ἐξωτερικήν μας πολιτικήν, διότι φασισμὸς καὶ μπολσεβικισμὸς εὑρίσκονται εἰς τοὺς ἀντίποδας.

Περαιτέρω ὁ κ. Μουσσολίνι ὡμίλησε περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν συνθηκῶν καὶ ἐπέρριψεν εἰς τὴν Γαλλίαν τὴν εὐθύνην διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐν Εὐρώπῃ ἀνωμαλίαν ἕνεκα τῶν ἀξιώσεων αὐτῆς περὶ ἐνασκήσεως στρατιωτικῆς ἡγεμονίας ἐν Εὐρώπῃ».

ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΡΩΜΗ, 2. (Ἀσύματος). — Αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες ἀποδίδουν μεγάλην σημασίαν εἰς τὸν ἐκφωνηθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Μουσσολίνι λόγον. Τὸ «Μεσσατζέρο» γράφει ὅτι ὁ κ. Μουσσολίνι ἠθέλησε νὰ διαφεύσῃ ἐπισήμως τὰ κακόβουλα ψεύδη ἅτινα κυκλοφοροῦν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, ἐν σχέσει πρὸς τὴν Ἰταλίαν, συνάμα δὲ νὰ ἐξάρῃ τὸν εἰλικρινῆ πόθον τῆς Ἰταλίας ὑπὲρ τῆς εἰρήνης.

Ἡ ἐφημερὶς «Λαὸς τῆς Ρώμης» ἐξαίρει ἐπίσης τὴν σπουδαιότητα τοῦ λόγου τοῦ κ. Μουσσολίνι καὶ παρατηρεῖ ὅτι ἤδη αἱ Κυβερνήσεις πρέπει νὰ ἐκλέξουν ἢ τὴν πολιτικὴν τοῦ ἀφοπλισμοῦ καὶ τῆς διεθνοῦς δικαιοσύνης ἢ τὴν πολιτικὴν τῆς ἀναστατώσεως καὶ τῆς δημιουργίας θυελλῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ. Ἡ Ἰταλία καὶ αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι ἐξεδήλωσαν τοὺς σκοπούς των καὶ ἤδη πρέπει καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη, νὰ καταδείξουν κατὰ πόσον ἐννοοῦν νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῶν δύο τούτων ἐθνῶν.

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 2 (Ἀσύματος). — Σχολιάζουσαι τὸν λόγον τοῦ κ. Μουσσολίνι αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες παρατηροῦν ὅτι ὁ γαλλικὸς λαὸς δὲν ἐμπνέεται ὑπὸ ἐπιθετικῶν διαθέσεων, ἀλλὰ μένον ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ἐδαφικὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας του. Ἐν τούτοις ἡ ἐφημερὶς «Δημοκρατία» ἀποδίδει μεγάλην σημασίαν εἰς τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Μουσσολίνι ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἡ Ἰταλία θὰ πρεβῇ εἰς πόλεμον.

Ἡ σοσιαλιστικὴ ἐφημερὶς «Ποπυλαὶρ» ἀμφισβητεῖ τὰς ἀγαθὰς διαθέσεις τοῦ Μουσσολίνι καὶ ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν της πῶς οὗτος τόσον ταχέως ἐλησμόνησε τὰς προηγουμένας δηλώσεις του περὶ τῆς ἀξίας τῶν πυροβόλων καὶ τῆς πυρίτιδος.

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΑΙ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ πρωθυπουργὸς Ἰσμὲτ πασὰς ἐξέθεσε σήμερον ἐνώπιον τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τὰ στασιαστικὰ γεγονότα τῆς Μαινεμένης. Ἡ Κυβέρνησις, εἶπεν ὁ Ἰσμὲτ πασᾶς, ἐματαίωσε τὴν γενίκευσιν τοῦ κινήματος. Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις ἐψήφισε τὴν κήρυξιν τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου, ὅστις ἐπεξετάθη καὶ εἰς Μπαλουκεσσὲρ. Αἱ συλλήψεις τῶν σεϊχηδῶν συνεχίζονται. Ὁ ἑκατοντούτης ἀρχηγὸς τῶν ἀρνεῖται νὰ ὁμιλήσῃ. Τὸ σύνολον τῶν συλληφθέντων ἀντιδραστικῶν ἀνέρχεται εἰς διακοσίους. Πρόκειται νὰ ἀποφυλακισθοῦν τριάκοντα χανούμισσαι συλληφθεῖσαι διότι προσεκύνησαν ἐντὸς κλειστοῦ τεκέ.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπέστειλεν ἐκ Βαρσοβίας τὴν παραμονὴν τοῦ νέου Ἔτους τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Τσιμπιδάρον:

«Παρακαλῶ νὰ ἀνακοινώσητε διὰ τοῦ Τύπου τὰ ἑξῆς:

—«Κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ Νέου Ἔτους ἐπιθυμῶ νὰ ἀπευθύνω, ἔστω καὶ μακρόθεν, πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν τὴν εὐχήν, ὅπως τὸ ἔτος τοῦτο δδηγήσῃ ἡμᾶς μὲ ταχύτερον βῆμα εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνασυγκρότησιν, τὴν ὁποίαν ἐπιδιώκει τὸ ἔθνος, ἀφ' ἧς διὰ τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως ἐπανῆλθεν εἰς κανονικὸν πολιτικὸν βίον καὶ εἰς τὴν γενικωτέραν ἐσωτερικὴν ἀνάπλασιν, τὴν ὁποίαν ἐπιδιώκει ἡ Κυβέρνησίς μου εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματός της.

»Μεταξὺ τῶν σπουδαιοτέρων γεγονότων τοῦ λήξαντος ἔτους ἐξαιρετικὴν δλως θέσιν κατέχει ἡ ὁριστικὴ συνδιαλλαγὴ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας καὶ ἡ σταθερὰ μεταξὺ αὐτῶν φιλία, τὴν ὁποίαν καθώρισαν αἱ τελευταῖαι συμφωνίαι τῆς Ἀγκύρας. Περαιτέρω ἐμπέδωσ.ς τῆς εἰρήνης, ποὺ ἐξασφαλίζουν αἱ συμφωνίαι αὗται διὰ τὴν Ἐγγὺς Ἀνατολήν, θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς λαοὺς ἐφεξῆς νὰ ἐπιδοθοῦν ἀπερισπαστοι ἀπὸ πᾶσαν ἐξωτερικὴν ἀνησυχίαν εἰς τὴν οἰκονομικὴν των ἀνασυγκρότησιν καὶ τὴν γενικωτέραν ἐσωτερικὴν των ἀνάπλασιν.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ»

ΤΗΛΜΑ ΤΟΥ ΤΑΦΦΑΡΙ

Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ἀβησσυνίας ἀπηύθυνεν ἐπὶ τῇ Πρώτῃ τοῦ Ἔτους τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας:

«Ὑποβάλλομεν εἰς τὴν ὑμετέραν Ἐξοχότητα καὶ εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτῆς τὰς ὑπὲρ ὑγείας καὶ εὐδαιμονίας εὐχὰς ἡμῶν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου ἔτους.

Χαῖρε Σελασιέ»

Ὁ κ. Ζαΐμης ἀπήντησε ὡς ἑξῆς:

«Λίαν συγκεκινημένος ἐκ τῶν εὐχῶν τῆς ὑμετέρας Μεγαλειότητος ἀπευθύνω πρὸς Αὐτὴν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου ἔτους τὰς εἰλικρινεστέρας εὐχάς μου διὰ τὴν εὐτυχίαν τῆς καὶ διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς αὐτοκρατορικῆς Αὐτῆς οἰκογενείας, ὡς καὶ διὰ τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν δόξαν τῆς Βασιλείας Αὐτῆς καὶ τοῦ λαοῦ της.

Ἀλέξ. Ζαΐμης».

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ Η ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΙΣΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΑΪΜΣ, ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας]. — Ὁ κ. Βενιζέλος ἀπέστειλεν, ὡς ἐτηλεγραφήθη ἤδη, ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς «Ταίμς» διὰ τῆς ὁποίας προσπαθεῖ νὰ ἐπανορθώσῃ σημεῖά τινα τοῦ δημοσιευθέντος τελευταίου ἄρθρου τοῦ ἐν Βαλκανίοις ἀνταποκριτοῦ τῆς ἐφημερίδος σχετικῶς μὲ τὰ ἑλληνικὰ οἰκονομικά. Ἐκφράζων ὁ κ. Βενιζέλος τὴν ἐκτίμησίν του πρὸς τὸν συντάκτην τοῦ ἄρθρου διὰ τὸ φιλικὸν πνεῦμα τῆς κριτικῆς του, παρατηρεῖ ὅτι ἐνδεχομένως κακαὶ πληροφορίαι τὰς ὁποίας οὗτος ἔλαβε, τὸν ἔκαμαν νὰ σχηματίσῃ τὴν ἐντύπωσιν περὶ ἀσυνεπείας τῆς Κυβερνήσεως ἀναφορικῶς μὲ τὴν φορολογικὴν ἀνακούφισιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἀναφέρεται κατόπιν εἰς τὸν προεκλογικόν του λόγον τὸν ἐκφωνηθέντα εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, εἰς τὸν ὁποῖον, ἀναγνωρίζων τὰ φορολογικὰ βάρη τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐπέκρινε τὸ ἰσχὺον φορολογικὸν σύστημα καθόσον τοῦτο διεκρίνετο διὰ τὴν ἄδικον κατανομὴν τῶν φορολογικῶν ὑποχρεώσεων καὶ κατεδίκαζε τὴν φοροτεχνικὴν ὑπηρεσίαν, καθόσον αὕτη καθίστα τὴν βεβαίωσιν τῶν φόρων ἁπλῆν ἐμπορικὴν ὑπόθεσιν μειοῦσαν τὴν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν Δικαιοσύνην τοῦ Κράτους. Περαιτέρω ὑπέσχετο ὅτι θὰ προβῇ εἰς μεταρρυθμίσεις πρὸς διόρθωσιν τῶν ἀνωτέρω καὶ ἐτόνιζε κατηγορηματικῶς ὅτι ἡ ἄμεσος φορολογικὴ ἀνακούφισις δὲν ἀποτελεῖ ὑπόσχεσίν του, μολονότι δικαιοτέρα κατανομὴ τῶν φόρων θὰ εἶχε τοῦτο ὡς ἀποτέλεσμα. Καὶ πάλιν ὑπέσχετο ὅτι ψηφιζόμενος ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ θὰ ἐπεδίωκε τὴν δικαιοτέραν βεβαίωσιν τῶν ὑφισταμένων φορολογιῶν. Συνεχίζων ὁ κ. Βενιζέλος παρατηρεῖ εἰς τὴν ἐπιστολήν του ὅτι τὸ παρατιθέμενον ἀπόσπασμα τοῦ λόγου του ἀποδεικνύει τὸ ἀντίθετον τοῦ ἐπιχειρήματος τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῆς ἐφημερίδος, καθόσον αὐτὸς (ὁ κ. Βενιζέλος) ἐπεφυλάχθη νὰ δώσῃ ὑποσχέσεις περὶ φορολογικῆς ἀνακουφίσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἰσχυρίζεται ἀκολούθως ὅτι ἐξεπλήρωσε τὰς ὑποσχέσεις του περὶ ἐφαρμογῆς φορολογικῶν ἀνακουφίσεων, ἐπιτυχὼν μάλιστα καὶ ἐλάττωσιν τῶν φόρων καίτοι μὴ ὑποσχεθεὶς τοιαύτην.

Ἀσχολούμενος εἶτα μὲ τὴν κατηγορίαν τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῆς ἐφημερίδος περὶ ἀσυνεπείας του εἰς τὸ ζήτημα τῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων, ἀντὶ τῆς ὁποίας ὁ προϋπολογισμὸς προβλέπει ἐλάττωσιν, διαψεύδει ὅτι ὑπεσχέθη ποτὲ αὔξησιν τῶν μισθῶν. Τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην ἀποδίδει εἰς τὴν προκάτοχον Κυβέρνησιν, εἰδικῶς δὲ εἰς τὸν κ. Καφαντάρην, ὅστις ὑπεσχέθη τὴν ἐντὸς διετίας αὔξησιν τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων διὰ τῆς διαθέσεως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον 360 ἑκατομμυρίων, μὴ παραλείπων ὅμως νὰ τονίσῃ ὅτι ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ὑποσχέσεως ταύτης ἐξηρτήθη ἀπὸ τὴν ἐξέλιξιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας. Ἡ Κυβέρνησις Βενιζέλου, τονίζει, ἐξεπλήρωσε τὴν δοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Καφαντάρη ὑποσχεσιν διαθέσασα διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ποσὸν 250 ἑκ. Ὅταν ὅμως οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἐζήτησαν τὴν χορήγησιν καὶ τῶν ὑπολειπομένων ἑκατομμυρίων, σύμφωνα μὲ τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ κ. Καφαντάρη, ὁ κ. Βενιζέλος λέγει ὅτι ἔλαβε παρὰ τοῦ κ. Καφαντάρη τὴν βεβαίωσιν ὅτι ἡ ὑπόσχεσίς του αὕτη πρὸς τὸν δημοσιοϋπαλληλικὸν κόσμον ἦτο ἀόριστος, ἡ δὲ πραγματοποίησίς της θὰ ἐξηρτᾶτο ἐκ τῆς δυναμικότητος τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Καταλήγων ὁ κ. Βενιζέλος ἐκφράζει τὴν λύπην του διότι δὲν τοῦ ἐζητήθη ὅπως διαφωτίσῃ τὸν ἀνταποκριτὴν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω σημείων.

Ο κ. ΚΥΡΚΟΣ ΚΟΙΝΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

ΕΠΗΛΘΕ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐπετεύχθη συνεννόησις τῶν ἀντιπολιτευομένων κομμάτων διὰ τὴν ὑπόδειξιν κοινοῦ ὑποψηφίου γερουσιαστοῦ κατὰ τὴν ἀναπληρωματικὴν γερουσιαστικὴν ἐκλογὴν Θεσσαλονίκης. Οἱ ἀντικυβερνητικοὶ κατέρχονται διὰ τοῦ κ. Κύρκου, τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ ὁποίου ἐνέκριναν καὶ οἱ ἐν Ἀθήναις ἀρχηγοὶ τῶν ἀντικυβερνητικῶν κομμάτων ἐκτὸς τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως».

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΣΧΥΟΥΣΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΠΕΡΙ ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΟΣ

Ὑπογραφὲν ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀπεστάλη πρὸς δημοσίευσιν διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου ἐπέρχονται διάφοροι τροποποιήσεις εἰς τὴν ἰσχύουσαν φορολογίαν περὶ ἐπιτηδεύματος.

Κατὰ τὸ διάταγμα ἐπὶ ἐπιχειρήσεως συνεταίρου ἡ ἀναγγελία μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς οἰκείας ἐκδικαστικῆς ἐπιτροπῆς ἢ τὴν πρᾶξιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης αἰτήσεως παύσεως ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος παρὰ τῶν ἀποχωρούντων, ἐνεργεῖται νέα κατάταξις τῶν ἀπομεινάντων συνεταίρων διὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη τῆς φορολογικῆς περιόδου.

Ἐπίσης ὁσάκις οἱ φορολογούμενοι ὑποβάλλουν αἰτήσεις ἀπαλλαγῆς των ἐκ τῆς φορολογίας διὰ διαφόρους λόγους καὶ ἤθελον ἐκ τῆς ἐπαληθεύσεως ἀποδειχθῇ ἐλλιπεῖς, ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος ἀποφαίνεται διὰ πράξεώς του, ἐνεργῶν οἴκοθεν τὴν διαγραφήν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἀποφαίνεται ἡ ἁρμοδία ἐκδικαστικὴ ἐπιτροπὴ εἰς ἣν εἰσάγονται αὗται, ἀκολουθουμένης διὰ τὴν ἐκδίκασιν αὐτῶν κατ' ἀναλογίαν τῆς σχετικῆς διαδικασίας ἐκδικάσεως τῶν ἐνστάσεων.

Κατὰ παρασχεθείσας ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πληροφορίας, τὸ διάταγμα περὶ τροποποιήσεως τῆς φορολογίας τοῦ ἐπιτηδεύματος θὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν της.

ΕΛΗΣΤΕΥΣΕ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΤΟΥ

ΛΑΡΙΣΑ, 2 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὴν νύκτα τῆς 15ης πρὸς τὴν 16ην παρελθόντος μηνὸς δύο ἄγνωστοι ὡπλισμένοι καὶ φέροντες μάσκες, ἐνεδρεύοντες εἰς τὴν θέσιν Βαρυπετριὰ τῶν Τεμπῶν, συνέλαβον τὸν διερχόμενον ἐκεῖθεν Κωνστ. Μπαρμπούζαν, κτηνοτρόφον, τὸν ὁποῖον ἐκακοποίησαν, ἀφαιρέσαντες καὶ 606 δραχ. ἃς ἔφερε μαζί του. Οἱ δράσται μετὰ τὴν πρᾶξίν των, ἐγκαταλείψαντες τὸ θῦμά των εἰς ἀξιοθρήνητον κατάστασιν, ἐτράπησαν εἰς ἄγνωστον κατεύθυνσιν. Ὁ παθὼν ἀντιληφθεὶς ὅτι ὁ εἷς τῶν δραστῶν ἦτο ὁ υἱός του Εὐθύμιος, μετὰ τοῦ ὁποίου διετέλει ἐν διαστάσει δὲν κατήγγειλε τὸ γεγονός. Προχθὲς ὁ ἀστυνομικὸς σταθμάρχης πληροφορηθεὶς τοῦτο ἐξωδίκως ἐκάλεσε τὸν παθόντα, ὅστις ἐξηναγκάσθη νὰ καταγγείλῃ τὴν πρᾶξιν χωρὶς νὰ κατονομάσῃ καὶ τοὺς δράστας. Ἡ Χωροφυλακὴ ἐνεργήσασα συνέλαβε τοὺς δράστας, οἵτινες ὀνομάζονται Εὐθυμ. Κ. Μπαρμπούζος καὶ Ἀπόστολος Ν. Χασιώτης.

ΝΕΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑ ΤΑ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ

Καταρτισθὲν ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ συσταθείσης ἐπιτροπῆς, ὑπεβλήθη εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν σχέδιον νόμου περὶ συγκεντρώσεως ὅλων τῶν κληροδοτημάτων εἰς μίαν ὑπηρεσίαν καὶ διαχειρίσεως αὐτῶν ἐν γένει.

Διὰ τοῦ σχεδίου τούτου ὁρίζεται ὅτι συνιστᾶται παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἰδία ὑπηρεσία ὑπὸ τὸν ὄνομα «Διεύθυνσις κληροδοτημάτων». Ἡ ὑπηρεσία αὕτη θὰ διευθύνεται ὑπὸ συμβουλίου ἀπαρτιζομένου ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν ὑπουργείων καὶ τῶν ἐκτελεστῶν τῶν διαφόρων κληροδοτημάτων.

Σκοπὸς τῆς ὑπηρεσίας θὰ εἶναι ἡ συγκέντρωσις ὅλων τῶν κληροδοτημάτων καὶ ἡ διάθεσις αὐτῶν κατὰ τρόπον σύμφωνον μὲ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν καταθετῶν. Ἐπίσης ἡ ὑπηρεσία θὰ προνοῇ καὶ περὶ τοῦ καλυτέρου τρόπου τῆς διαχειρίσεως τῶν κληροδοτημάτων μέχρι τῆς διαθέσεως αὐτῶν.

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΕΦΟΠΛΙΣΤΑΙ ΖΗΤΟΥΝ ΝΑ ΛΗΦΘΟΥΝ ΜΕΤΡΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΙΤΑΛΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὸ πρωτοχρονιάτικο τεῦχος τοῦ Λόϋδ Λίστ δημοσιεύει εἰς περίοπτον θέσιν ἄρθρον ἐφοπλιστοῦ, προτείνοντος τὴν λῆψιν δραστικῶν μέτρων πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ ξενικοῦ συναγωνισμοῦ εἰς τὴν διεθνῆ ναυλαγοράν. Ὁ ἀρθρογράφος συνιστᾷ ν' ἀπαγορευθῇ ἡ ὑπὸ τῶν ξένων ἐφοπλιστῶν μετακόμισις προϊόντων τῆς Βρεττανικῆς αὐτοκρατορίας. Ἐπίσης συνιστᾷ τὴν χρησιμοποίησιν τῆς ἐπιφροῆς τῶν Τραπεζιτῶν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν εὐνοϊκῶν συμβάσεων μὲ τὰς χώρας τὰς συναλλασσομένας μὲ τὴν Ἀγγλίαν, εἴτε μὲ τὰς χώρας ἐκείνας αἱ ὁποῖαι δανείζονται παρ' αὐτῆς χάριν παραγωγικῶν σκοπῶν. Ὡσαύτως συνιστᾷ τὴν συσσωμάτωσιν ὅλων τῶν Ἄγγλων ἐφοπλιστῶν ὅπως καταπολεμήσουν τὴν σημερινὴν πτῶσιν τῶν τιμῶν τῶν ναύλων.

Ὁ ἀρθρογράφος ἐν συνεχείᾳ ὁμολογεῖ ὅτι εἶνε ἀ